

Також іменник *economy* може легко вступати у комбінаторні зв'язки з дієсловами, що означають забезпечення постійного розвитку або тривалості певного процесу. Наприклад: *to sustain the economy, to maintain the economy, to buttress the economy, to support the economy*.

Отже, на прикладі аналізу словосполучень, котрі одиниця *economy* утворює в межах моделі V + N, ми можемо стверджувати про її розширені комбінаторні можливості при функціонуванні у відповідній моделі. Це пов'язано із здатністю англійських лексем кодувати значний обсяг семантичної інформації у межах компактних синтагматичних одиниць.

При функціонуванні англійського *economy* в ролі ядерного компонента однією з найпоширеніших моделей є A + N. Особливою продуктивністю ця модель характеризується при утворенні одиниць, які позначають кризовий або застійний стан економіки. Наприклад: *recessionary economy, sluggish economy, slow economy, flat economy, weak economy, volatile economy, stagnant economy, listless economy, disastrous economy, fragile economy*. Подібну продуктивність відповідної моделі можна спостерігати у словосполученнях, що означають динамічний розвиток економіки, а саме: *powerful economy, strong economy, dynamic economy, vibrant economy, boisterous economy, buoyant economy, robust economy*.

Термін *economy* виявляє активність у сполученні з препозитивними атрибутами, у функції яких виступають партиципи теперішнього часу. У межах цієї конструкції відповідна одиниця може утворювати численні вирази, які співвідносяться з негативними тенденціями в економічному житті. Наприклад: *disappointing economy, ailing economy, tottering economy, faltering economy, sinking economy*. Те ж саме можна сказати про вирази, які означають зростання економічного розвитку і економічного рівня. Наприклад: *booming economy, flourishing economy, developing economy, growing economy*.

Щодо здатності одиниці *economy* вступати у комбінаторні зв'язки з партиципами минулого часу, то цікаво відзначити наявність утворень, де партиципні елементи являють собою складні утворення, що містять іменник та минулу форму дієслова. Наприклад: *recession-hit economy, recession-bound economy, recession-inflicted economy, recession-affected economy*. Подібні утворення часто використовуються для характеристики негативних явищ в економіці.

Завдяки аналітичності англійської мови термін *economy* може сполучатися з препозитивними елементами, вираженими іменником або утвореннями, які містять іменники та інші частини мови. Відповідне явище ми можемо спостерігати у таких словосполученнях: *fledgeling economy, cowboy economy, spaceship economy, three-person economy*.

Говорячи про підвищену здатність іменника *economy* сполучатися з атрибутивними елементами, вираженими прикметником, партиципом, іменником чи іменниковою групою, слід зазначити, що дана властивість пов'язана із аналітичністю англійської мови, з одного боку, і спроможністю англійських лексем кодувати значний обсяг семантичної інформації у межах компактних синтагматичних одиниць.

Також, аналітичність англійської мови, широкі комбінаторні можливості терміна *economy* і підвищена здатність контактувати із ним одиниць до синонімізації сприяють утворенню синонімічних пар, члени яких складаються з двох компонентів. При цьому залежні компоненти часто належать до різних частин мови: *emerging economy* (Part1 + N) – *fledgeling economy* (N + N1), *energy-starved economy* (Part2 + N) – *fuel-hungry economy* (A + N), *recessionary economy* (A + N) – *recession-hit economy* (Part2 + N) – *faltering economy* (Part1 + N), *inflationary economy* (A + N) – *overheated economy* (Part2 + N).

Термін *economy* також виявляє активність щодо сполучуваності в межах моделі N1 + of + N. Цілком природними в англійських мові є вирази *economy of the city, economy of the school, economy of the college*.

Отже, розгляд комбінаторних іменника *economy* демонструє його здатність до утворення лексично скомпресованих словосполучень, що з одного боку, пов'язано з аналітичністю англійської мови, а з іншого боку – з тенденцією до кодування розширеного обсягу інформації лексичними і синтагматичними одиницями, яка має місце у відповідній мовній системі.

Щодо перспектив використання результатів подібних досліджень, то вони можуть застосовуватися в подальшій роботі проблем мовної комбінаторики, що стосуються взаємозв'язків між мисленням та оформленням комбінаторних зв'язків, з одного боку, та взаємозв'язків між граматичною структурою мови та лексико-семантичними аспектами комбінаторики, з іншого боку. Також результати відповідних дослідження можуть використовуватися для розв'язання проблем, що стосуються теоретичного та прикладного термінознавства.

Література:

1. Влавацкая М. В. Комбинаторная лингвистика (постановка проблемы) // Вестник томского государственного университета. Сер.: Филология – 2011. – № 342. – С. 7–10.
2. Влавацкая М.В. Теоретические основы комбинаторной лингвистики: лексикологический и лексикографический аспекты (на материале русского и английского языков) : Автореф. дис.... докт. филол. наук: 10.02.19 / Кемеровский гос. ун-т. – Кемерово, 2013. – 51 с.
3. Кочерган М. П. Слово і контекст (лексична сполучуваність і значення слова) / М. П. Кочерган. – Львів : Вища шк., 1980. – 184 с.
4. Левицький В. В. Апроксиматичні методи вивчення лексичного складу / В. В. Левицький, О. Д. Огуй, С. В. Кійко, Ю. С. Кійко. – Чернівці : Рута, 2000. – 153 с.
5. Леута О. І. Сполучуваність лексичних одиниць у світлі сучасних лінгвістичних теорій / О. І. Леута // Науковий вісник Київського гуманітарного інституту. Сер.: Філологічні науки. – 2001. – № 1. – С. 6–11.

УДК 81'25.141

Г. М. Кузенко,

Київський національний лінгвістичний університет, м. Київ

РОЗВИТОК І СТРУКТУРА МОВНОЇ ОСОБИСТОСТІ ПЕРЕКЛАДАЧА

У статті розглядається багатовимірна структура мовної особистості перекладача. Когнітивний компонент мовної особистості перекладача розкривається на біологічному, мовному та психологічному рівнях.

Ключові слова: формування мовної особистості перекладача, структурні компоненти, інтроверт/екстраверт перекладач.

DEVELOPMENT AND STRUCTURE OF TRANSLATOR'S LANGUAGE PERSONALITY

The article focuses on the multidimensional structure of the language personality of a translator. The cognitive component of language personality of the translator reveals the biological, linguistic and psychological levels.

Keywords: formation of the language person of a translator, structural components, an introvert / extrovert translator.

РАЗВИТИЕ И СТРУКТУРА ЯЗЫКОВОЙ ЛИЧНОСТИ ПЕРЕВОДЧИКА

В статье рассматривается многомерная структура языковой личности переводчика. Когнитивный компонент языковой личности переводчика раскрывается на биологическом, языковом и психологическом уровнях.

Ключевые слова: формирование языковой личности переводчика, структурные компоненты, интроверт / экстраверт переводчик.

Ринкові відносини, стрімке зростання міжнародних зв'язків не лише розширюють межі діяльності перекладачів, а й ставлять їх в умови гострої конкуренції, що спричиняє зростання вимог до представників цієї професії. Стаючи ключовою фігурою міжкультурного спілкування та взаєморозуміння, перекладачі виконують соціально важливу комунікативну функцію, роблять можливими міжнародні контакти в політичній, комерційній, науково-технічній та інших галузях, без яких неможливе існування сучасного людства.

Індивідуальність перекладача найповніше проявляється у його мовній особистості. Цей феномен лише починає осмислюватися перекладознавцями, оскільки для вивчення мовної особистості потрібний інтердисциплінарний підхід. Філософія та соціологія, психологія і особливо психолінгвістика, культурологія, теорія комунікації, когнітивістика та герменевтика – це далеко не повний перелік наук, без залучення котрих неможливо дослідити сутність мовної особистості перекладача як двовекторної фігури міжкультурного посередництва.

Мовна особистість перекладача виявляється у специфічних умовах міжкультурної комунікації, у межах безпосередньої чи опосередкованої взаємодії носіїв різних мов, представників різних культур. У цьому випадку діяльність перекладача є провідним складником комунікації. Однак проблему формування мовної особистості майбутніх перекладачів стали розробляти порівняно недавно, вона залишається недостатньо вивченою: не отримали належної уваги підходи, принципи, технології формування мовної особистості фахівця в галузі перекладу.

Термін «мовна особистість» введено до наукового обігу російськими лінгвістами (В. Виноградов, Г. Богін, Ю. Караулов). За Ю. Карауловим, це «сукупність здібностей і характеристик людини, які зумовлюють створення і сприйняття нею текстів, що розрізняються: а) ступенем структурно-мовної складності, б) глибиною і точністю відображення дійсності, в) певною цілеспрямованістю» [8, с.24]. Трирівнева структура мовної особистості представлена Ю. Карауловим й досі активно використовується сучасною філологією: 1) вербально-семантичний рівень (мається на увазі, як мовець володіє певною мовою); 2) когнітивний рівень, одиницями якого є поняття, ідеї, концепти, які складаються у кожній мовній особистості у картину світу, котра відображає систему цінностей; 3) прагматичний рівень, який охоплює цілі, мотиви, інтереси, установки та інтенціональність [там же].

Українські мовознавці Л. Гнатюк, Л. Засєкіна, О. Лавриненко, Л. Струганець також послуговуються поняттям мовної особистості [4; 7; 10; 16]. Дослідник Л. Засєкіна подає структурні компоненти мовної особистості, які дещо відрізняються від структури мовної особистості, запропонованої Ю. Карауловим, поєднуючи у першому – когнітивному – компоненті мовні здатності, здібності, знання, стратегії, компетентність із мовною картиною світу, і вводить емоційний компонент, який виражає біологічні, соціальні та психологічні емоції [7, с. 39]. Її ідеї розвиває О. Лавриненко, ускладнюючи поняття мовної особистості і вибудовуючи її структурно-функціональну модель таким чином, що три рівні мовної особистості – біологічний, мовний та психологічний – знаходять своє відображення у трьох компонентах особистості – когнітивному, мотиваційному та емоційному [10, с. 82-90]. Л. Струганець називає мовною особистістю, виражену в мові (текстах) і через мову реконструйовану в основних своїх рисах на базі мовних засобів, яка акумулює психічний, соціальний, культурний, етичний та інші компоненти, переломлені крізь її мову й дискурс [16]. Названі вчені розглядають мовну особистість у психологічному аспекті, їхні міркування видаються доволі плідними, оскільки в лінгвістиці під таким кутом зору особистість перекладача ще не розглядалася.

Спільним у наведених визначеннях є виокремлення провідної якості мовної особистості – вільне, комунікативно вправдане володіння мовними засобами в усіх життєвих ситуаціях, сформоване почуття відповідальності за свою мовленеву дію.

Вітчизняні перекладознавці О. Чердиченко, М. Новікова, А. Науменко, Л. Верзун, Т. Бідна, О. Мазур, розмірковуючи про творчі пошуки перекладачів, досліджуючи індивідуальний стиль конкретного перекладача чи аналізуючи відтворення певних елементів оригіналу при перекладі, вказують на такі важливі складові мовної особистості перекладача, як культурно-національна приналежність чи індивідуальні контексти.

М. Іваницька описуючи структуру мовної особистості перекладача, залучає для цього і позамовні фактори. Дослідниця стверджує, що когнітивний компонент мовної особистості перекладача можна розглядати на біологічному, мовному та психологічному рівнях. Так, хоча біологічний рівень має на увазі генетичні, тобто вроджені властивості особистості, але така визначальна вроджена властивість як екстравертованість / інтровертованість має безпосереднє вираження у мовленні: екстраверти говорять (а, отже, й пишуть) більш експресивно, яскраво, охоче діляться з оточуючими своїми думками, проблемами, відчуттями, займають активну позицію в комунікативному акті [6]. Можна припустити, що перекладачі-екстраверти привносять у текст перекладу більше своїх емоцій, аніж інтроверти, активніше, можливо, вільніше інтерпретують оригінал відповідно до своєї картини світу, ймовірно, працюють швидше, оскільки націлені на результат та соціальне визнання. Інтроверти-перекладачі, навпаки, можуть занурюватися у глибини першотвору та довго рефлектувати, обдумувати свої враження від прочитаного, дошукуватися невисловленого та ретельніше поводитися як із текстом оригіналу, так і з власною вербалізацією, пропущеною через свої почуття авторської думки.

Друга властивість, що належить до біологічного рівня, – співвідношення між логічним та образним мисленням – проявляється не лише і не стільки в інтелектуальній сфері, але й у рецепції першотвору та манері його перестворення ціловою мовою. Можна припустити, що перекладачі, у яких образне мислення переважає над логічним, створюють свої тексти на основі багатшої образності, ніж це передбачає оригінал, та не бояться мовної творчості, на відміну від перекладачів з логічним мисленням, переклади котрих будуються, швидше за все, за принципом семантичного (літерального) перекладу.

Третя вроджена властивість особистості – схильність до опанування інших мов, тобто до полілінгвізму, – закладає стрижневу ознаку сучасного перекладача, що пов'язана із володінням робочими мовами. За свідченнями перекладачів-практиків, для хорошого перекладу потрібно досконало володіти мовою, на яку перекладаєш, та достатньо – мовою, з якої перекладаєш. Але, безперечно, виграє той перекладач, котрий вільно володітиме обома, у котрого на генетичному рівні проявлятиметься гнучкість універсального предметного коду

На мовному рівні когнітивний компонент проявляється у мовній здатності, яка, в свою чергу, дає поштовх для мовних здібностей як індивідуально-специфічних особливостей людини. Користуючись ними, майбутній перекладач отримує

мовні та енциклопедичні знання, які створюють базу до мовної та позамовної компетентності. Варто згадати і адаптивно-акумулюючу характеристику особистості перекладача, котра проявляється у його здатності перекладати тексти різних авторів та жанрів, тобто у мовному плані пристосовуватися до різних комунікативних ситуацій, при цьому залишаючись самим собою. Можна констатувати той факт, що для перекладача досвід професійної діяльності, отримані навички та вміння не можна недооцінювати.

На психологічному рівні когнітивний компонент проявляється через свідомість, котра відповідає за дієздатність усієї системи елементів мовної особистості. Картина світу мовної особистості є динамічною, вона поповнюється новими образами та концептами завдяки комунікації, пізнавальній та творчій діяльності індивіда. Опосередковано картину світу автора можна уявити завдяки аналізу мови та ідей його творів, але виокремити під час аналізу перекладів картину світу перекладача набагато важче, оскільки вона накладається на картину світу автора.

Зазначимо, що індивідуальна картина світу перекладача прямо залежить від національної картини світу, перекладач бачить світ через призму своєї рідної мови. Під впливом мовних мотивів, настанов та інтенціональностей мовна особистість перекладача ставить перед собою певні цілі перекладу, стаючи одночасно не лише реципієнтом першотвору, але й його інтерпретатором, посередником між першотвором та іншомовним читачем, перестворюючи оригінальний твір цільовою мовою під впливом суспільно-історичного розвитку цільової культури та свого індивідуального життєвого досвіду.

Особливого особистісного смислу надає творчості перекладача третій компонент структури його мовної особистості – емоційний, котрий забарвлює як ставлення перекладача до об'єктів дійсності (серед яких і першотвір, і його автор), так і до мовної реальності (мова оригіналу, своє мовлення у ході відтворення оригіналу, та, особливо, – мовлення персонажів, яке є одночасно їхньою мовною характеристикою та відбиває інтерпретацію перекладачем певного образу). Естетично-мовний профіль особистості перекладача як цілісний вияв його буття у світі, утвердження його особистого естетичного світу проявляється у виборі твору та автора для перекладу, у тактиках та стратегіях перекладу, а також у його ідіостилі. На мовному рівні це проявляється у виборі певних лексичних, фразеологічних, синтаксичних та стилістичних засобів у різних комунікативних ситуаціях, на психологічному рівні – у задоволенні від своєї мовленнєвої / комунікативної / перекладацької діяльності, відчутті потреби суспільству, можливості впливати на інших, просувати певні твори, культуру, поширювати ідеї тощо.

В. В. Серіков стверджує, що розвиток мовної особистості здійснюється наступним чином:

а) розвиток її атрибутивних функцій: вибірковості, осмислення дійсності, довільності, креативності, рефлексивності, відповідальності, автономності. Актуалізація індивідуальних функцій сприяє розвитку ціннісного, понятійного і поведінкового аспектів мовної особистості;

б) розвиток духовної сфери – світоглядних, моральних, естетичних та інших цінностей у формі мотивів, установок і здібностей. Сюди ми відносимо розвиток мовних здібностей і комунікативних потреб мовної особистості;

в) діяльно-поведінковий розвиток особистості, яке передбачає становлення її звичок, досвіду, стилю і манери презентації свого «Я», тобто становлення мовної поведінки мовної особистості;

г) розвиток комунікативного простору – сфери відносин, кола спілкування, власного мікросоціуму, що припускає розвиток і становлення комунікативної компетенції;

д) становлення індивідуальності особистості, що проявляється у формуванні та розвитку мовної свідомості особистості [14, с. 121].

Під час організації цілеспрямованої роботи з формування мовної особистості майбутніх перекладачів значущим постає опір на принципи, визначені І. Баховим: 1) принцип пізнання і врахування ціннісних культурних універсалій; 2) принцип культурно пов'язаного співвживання іноземної й рідної мов; 3) принцип етнографічного підходу до визначення культурних компонентів значень явищ лінгвістичного і нелінгвістичного характеру; 4) принцип мовленнєво-поведінкових стратегій; 5) принцип усвідомлення психологічних процесів і станів, пов'язаних із міжкультурним спілкуванням, що є результатом «переживання» культурних феноменів і пов'язаних з ними способів пізнання (внаслідок застосування цього принципу досягається «свідома компетенція»); 6) принцип керованості власним психологічним станом і станом невизначеності того, що відбувається; 7) принцип емпатійного ставлення до учасників міжкультурного спілкування; 8) принцип діалогу культур і цивілізацій; 9) принцип домінування методично прийнятних проблемних культурознавчих завдань [1, с. 17]. Як бачимо, виокремлені принципи спрямовані на формування соціокультурного складника мовної особистості перекладачів. Хоч ці принципи дослідник виокремив у контексті підготовки перекладачів англійської мови, ми вважаємо їх ефективними у процесі професійної підготовки перекладачів різних мов, оскільки вони враховують змістовий і технологічний аспекти навчання.

О. Поршньова визначила принципи мовної підготовки перекладачів, зокрема принцип практичної спрямованості, організації орієнтовної діяльності студента, збагачення суб'єктного мовленнєвого досвіду й тезаурусу, цілісності, послідовного моделювання змісту професійної діяльності, системності, сконцентрованості дій, гнучкості, динамічності [13].

Отже, можемо констатувати факт, що структура мовної особистості перекладача – це багатовимірний неієрархічний і нелінійний система мовних та екстралінгвістичних елементів, котрі взаємопов'язані і взаємообумовлені. Між рівнями цієї системи немає чітких меж, явища, що описані як елементи одного компонента, можуть так само бути під впливом іншого. Крім того, кожен компонент можна розглядати у різних контекстах

Література:

1. Бахов І. С. Формування міжкультурної професійної компетентності у студентів-перекладачів: [монографія] / І. С. Бахов. – К. : ДП ВД «Персонал», 2009. – 268 с.
2. Боринштейн Є. Соціокультурні особливості мовної особистості / Євген Боринштейн // Соціально-психологія. – 2004. – № 5 (7). – С. 63–72.
3. Боринштейн Е. Р. Личность: ее языковые и ценностные ориентации // Е. Р. Боринштейн, А. А. Кавалеров. – Одесса : Астропринт, 2001. – 163 с.
4. Гнатюк Л. П. Мовна особистість як об'єкт лінгвістичних досліджень: історія дослідження та проблема структури / Л. П. Гнатюк / Вісник Черкаського університету. Серія «Філологічні науки». – Черкаси, 2002. – Вип. 44. – С. 38–43.
5. Гумбольдт В. О различии строения человеческих языков и его влияния на духовное развитие человечества [1830–1835] / В. Гумбольдт // Гумбольдт В. Избранные труды по языкознанию. – М. : Прогресс, 1984. – С. 37–298.
6. Іваницька М. Л. Структура мовної особистості перекладача художньої літератури як інтердисциплінарна категорія / М. Л. Іваницька // Studia Linguistica. – К., 2012 – Вип. 6. – С. 151–158.
7. Засекіна Л. В. Мовна особистість у сучасному соціальному просторі / Лариса Засекіна // Соціальна психологія. – 2007. – № 5 (25). – С. 82–90.
8. Караулов Ю. Н. Русский язык и языковая личность / Ю. Н. Караулов. – М. : Наука, 1987. – 210 с.

9. Коптілов В. Теорія і практика перекладу / Віктор Коптілов. – К. : Юніверс, 2003. – 279 с.
10. Лавриненко О. Л. Конструювання концептуальної моделі мовної особистості / О. Л. Лавриненко [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://vuzlib.com/content/view/851/94>.
11. Мазур О. В. Дослідження творчої особистості перекладача у світлі теорії контекстів / О. В. Мазур // Науковий вісник Волинського нац. ун-ту ім. Лесі Українки. Філологічні науки. – 2011. – № 6. – Ч. 2. – С. 65–71.
12. Новикова М. А. Прекрасен наш союз. Литература – переводчик – жизнь / Марина Новикова. – Киев : Радян. письменник, 1986. – 225 с.
13. Поршнева Е. Р. Междисциплинарные основы базовой лингвистической подготовки специалиста-переводчика : автореф. дис. на соискание науч. ступеня д-ра пед. наук: спец. 13.00.08 «Теория и методика профессионального образования» / Е. Р. Поршнева. – Казань, 2004. – 42 с.
14. Сериков В. В. Образование и личность: Теория и практика проектирования педагогических систем / В. В. Сериков. – М., 1999. – 317 с.
15. Сепир Э. Коммуникация / Э. Сепир // Избранные труды по языкознанию и культурологии. – М. : Прогресс ; Универс, 1993. – 656 с.
16. Струганец Л. Теоретичні основи культури мови: [навч. посіб. для студ. філол. фак-тів / Л. Струганец. – Тернопіль, 1997. – 96 с.

УДК 811.111'373.21:712

І. В. Кузнєцова,

Запорізький національний технічний університет, м. Запоріжжя

СТРУКТУРНІ ОСОБЛИВОСТІ УТВОРЕННЯ АНГЛІЙСЬКИХ ТЕРМІНІВ ЛАНДШАФТНОГО ДИЗАЙНУ

У статті розглянуті основні способи творення англійських термінів ландшафтного дизайну за рахунок внутрішніх ресурсів мови: дериваційні афікси, словоскладання, укладання абрєвіатур та утворення словосполучень. Проаналізовані багатоконпонентні терміни ландшафтного дизайну, які створюються на базі греко-латинських терміноелементів.

Ключові слова: Термін, термінологія, терміносистема, прості терміни, складні терміни, дериваційні афікси, словоскладання, абрєвіатура, багатоконпонентні терміни.

STRUCTURAL FEATURES OF THE ENGLISH LANDSCAPE DESIGN TERMS FORMATION

In this article it is considered the basic methods of making the English landscape design terms by internal resources of language: derivational affixes, compounding, making abbreviations and the formation of phrases. It is analyzed multi-component terms of landscape design to be formed on the basis of the Greek and Latin term elements.

Key words: Term, terminology, borrowings, single-component terms, multi-component terms, derivational affixes, compounding, abbreviation, compound terms.

СТРУКТУРНЫЕ ОСОБЕННОСТИ ОБРАЗОВАНИЯ АНГЛИЙСКИХ ТЕРМИНОВ ЛАНДШАФТНОГО ДИЗАЙНА

В статье рассмотрены основные способы образования английских терминов ландшафтного дизайна за счет внутренних ресурсов языка: деривационные аффиксы, словосложение, составление аббревиатур и образования. Проанализированы многокомпонентные термины, которые сформировались на базе греко-латинских терминоэлементов.

Ключевые слова: термин, терминология, терминосистема, простые термины, сложные термины, деривационные аффиксы, словосложение, аббревиатура, многокомпонентные термины.

Актуальність дослідження визначається стрімким зростанням кількості термінологічних одиниць у ХХ – ХХІ ст. з інтенсивним розвитком дизайну та проектування ландшафту сприяв створенню численних енциклопедичних видань і словників з тематики, що вивчалася. Суперечливий характер інформації в літературі подібного роду викликає ряд невідповідностей і неточностей при перекладі спеціальної літератури і технічної документації, а також проблеми у спілкуванні фахівців-дизайнерів. Це вимагає впорядкування і комплексної уніфікації термінів, пов'язаних з галуззю ландшафтного дизайну. Проте ефективна уніфікація терміносистеми повинна спиратися на попереднє лінгвістичне дослідження. **Мета дослідження** полягає в вивченні структурних особливостей утворення термінів ландшафтного дизайну. **Предметом** аналізу є структурні особливості англійських термінів галузі ландшафтного дизайну, своєрідність їх утворення та функціонування. **Об'єктом дослідження** виступають англійські терміни сучасної термінології ландшафтного дизайну.

Як відомо, усі термінологічні системи, у тому числі й терміносистема ландшафтного дизайну, складаються з лексичних одиниць двох основних типів: однокомпонентних та багатоконпонентних термінів [1, с. 165]. За словотвірною структурою однокомпонентні терміни ландшафтного дизайну можна поділити: прості слова – 27,4% від загальної кількості опрацьованих термінів (*outfit* – ансамбль, *border* – бордюр; похідні, або афіксальні – 72,6% *rockery* – альпінарії, *greenhouse* – теплиця [3, с. 56]. Таке співвідношення свідчить про чітко виражену перевагу деривативного розвитку термінологічних одиниць ландшафтного дизайну.

Похідні терміни ландшафтного дизайну утворюються за типовими для англійської мови словотвірними моделями: суфіксальними (65%): *arrangement* – орнєжерування, префіксальними (28,7%): *biennial* – дволітній, суфіксально-префіксальними (6,3%): *verdurization* – озеленення. До числа найбільш продуктивних суфіксів, за допомогою яких утворюються терміни ландшафтного дизайну (іменники) належать такі: – *ade*; – *ry*; – *ment*; – *ing*; – *tion*; – *age*; – *ture* та інші. Суфікс – *ade* (25,1%) також утворює слова на позначення малих архітектурних форм: *balustrade* – балюстрада – огорожа балконів, терас, ступінчастих маршів, підпірних стінок, що складається з ряду фігурних стовпчиків – балюски. Також продуктивними у словотворі термінології ландшафтного дизайну є суфікси – *ry* (22,2%), що теж мають іменникову основу та позначають назви ділянок спеціального призначення: *rosary* – розарій, *rockery* – рокарій. Слова із суфіксом – *age* (10,2%) вживаються для називання вигляду місцевості, ландшафту: *pausage* – неїзаж – загальний вигляд місцевості, що сприймається як частина ландшафту або парку, яка обмежена відповідними межами (кадром) і викликає відчуття, схожу на картину художника. Як правило, терміни з суфіксом – *age* французького походження.

У морфемній структурі термінів-іменників наявні суфікси – *ture*, – *re*, – *ur*, – *er* (16,4%): *texture* – текстура, *sculpture* – скульптура та ін. Ці терміни належать до різних тематичних груп, тенденцій щодо спеціалізації значення не простежу-